10 Temmuz

Mehmet Emin Yurdakul

10 Temmuz — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=10_Temmuz&oldid=165410 (revizyon 165410). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

İttihat ve Terakki Cemiyetine

Şu dağların, ovaların seslerine kulak verin;
Bakın, her yer sanki coşkun deniz gibi bağırıyor.
Evler, köyler zincirleri parçalayan beldelerin:
«Ya hürriyet, yahut ölüm!» türküsünü çağırıyor.

Hani nerde ağızları kilitleyen o pençeler,
Ahalinin kuvvetini hiçe sayan o yiğitler?
Hani nerde, hür başlara mezar kazan o geceler,
Bir intikam saatından çekinmeyen müstebitler?...

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi:
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi

Titreyiniz, zira sizler bize karşı cellâttınız;
Bağrımıza vurduğunuz demir gibi kalpsizdiniz...
Yüz binlerce anaları, oğulları ağlattınız;
Düne kadar evler yıkan, canlar yakan hep sizdiniz.

Aklınıza gelmezdi ki, hiç bir vakit zincir, zindan
Kalplerinde vatan aşkı çarpanları titretemez.
Hürriyetin o mukaddes rüyaları alev saçan
Alınlardan en sönük bir kıvılcımı körletemez.

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi;
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi.

Bugün eski bir dünyanın yıkıntısı üzerine
93'ün meşrutiyet saltanatı yükseliyor;
Orhan'ların, Selim lerin o sevgili illerine
Bir Kanun-ı Esasî'yle yeni baştan can geliyor.

Bundan sonra her Osmanlı, şu Türkiye toprağında
Mabediyle, mektebiyle, her şeyiyle hür olacak;
Bir ak mermer saray kadar emin olan ocağında
Bir padişah gibi ömür sürmek için hak bulacak.

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi;
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi.

Evet, artık hiç kimseye zulüm pençe salmayacak;
Bir kuvvetli tarafından zayıf malı yenmeyecek;
Yurdun hiç bir bucağında hâkim, mahkûm kalmayacak;
«Bu efendi, bunlar dahi kölelerdir!» denmeyecek.

Hakir köylü diyecek ki: «Bugün ben de bir ağayım;
Adaletin huzurunda zenginlerle müsaviyim;
Hür ve mesut bir vatandaş olduğumu duymadayım;
Ağılımın, çiftliğimin, her hakkımın sahibiyim.»

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi;
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi.

Ey Dicle'nin, Sakarya'nın ve Fırat'ın çocukları!
Vatanımız talihini bugün bize terk ediyor.
Doğduğumuz bu yerlerin kara yaslı ufukları
Kadın, erkek, her bir asil evlâdından iş istiyor.

Zalim devrin bize miras bıraktığı harabeler
Bizim kardeş zekâmızın nurlarıyle uyanacak;
Şu zavallı ıssız köyler, şu karanlık kulübeler
Bizim kardeş kalbimizin ateşiyle canlanacak.

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi;
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi.

Biz istersek, hürriyetin kanadının gölgesinde
Asırları övündüren dehamızı parlatırız
Büyük ırklar yurdu olan şu zengin Şark ülkesinde
Yarın yine bir şerefli medeniyet yaratırız.

Dünya dahi öğrenir ki bizim gibi bir milletin
Her cehennem ateşini söndürmeye gücü yeter;
Şu demirden yumruğumuz, zulüm gibi sefaletin,
Taassubun, cehlin dahi başlarını kırar ezer!..

Esir millet yaratmayan âdil Allah
Bize dahi: «Kalkın!» dedi;
Elimizde parıldayan keskin silâh
Bugün zulmü kahreyledi.